

Publicerad 2013-07-05 02:15 av Fredrik Klang

Hon bygger på en avlägsen framtid

Hennes fötter lämnar så perfekta avtryck
på grusvägar
som om de skulle ha vandrat där
i hundratals år

hon vet i vilken riktning
om hon sträcker ut handen
hon vet precis
var hennes hjärta väntar

det är havet som slingrar sig bredvid henne
eller kanske den blågröna färgen
samma som i hennes ögon

Men tiden kryper alltid ifatt säger hon
får henne att tappa fotfästet
precis så som asfaltsmänniskor
ständigt rubbar hennes cirklar

dagen kommer alltid
när det är dags att återvända
dit asfaltsmänniskor
kallar hemma

Hon har aldrig hört dit
hon talar ett annat språk
och har aldrig andats i samma takt

Hon lärde sig tidigt
hur det inte går
att ändra på någonting
med ord som inte betyder något

men hon vet
att asfaltsmänniskor

alltid kommer att försöka

så kan man inte leva säger hon
omgiven av asfalt och ord
som löses upp av ingenting

Hon bygger på en avlägsen framtid
gjord av självlysande ord
sådana som lämnar avtryck

likt hennes fötter på grusvägar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredrik Klang med Poeter.se id #16334 innehar upphovsrätten